

Expositie over schoonheid van de natuur en 'rommel'

Chaos en verwondering

INGER ALBERS

BADHOEVEDORP - In Galerie Kunst 2001 exposeren Sabrina Metselaar en Peter Janssen hun installaties, schilderijen en foto-installaties. De tentoonstelling kreeg de titel *Onderhuids*. Beide kunstenaars zoeken de grenzen op in de tegenstellingen die zij ontmoeten in een door hen verafschuwde, maar toch verwondering wekkende wereld. Zij proberen in die chaos aan indrukken orde te scheppen.

Voorzitter Ton van Ierschot opende de tentoonstelling die hij 'controversieel' noemde. De galerie heeft zich tot doel gesteld twee maal per jaar een pittige en spraakmakende expositie te organiseren om de bezoekers op een andere manier te laten kijken. En inderdaad, de tentoonstelling zet je bij binnenkomst totaal op het verkeerde been, en helemaal, als je net een expositie van bekende werk hebt gezien. 'Het werk van Janssen zullen sommige kijkers afdoen als rommel', stelde Van Ierschot. 'En vanuit die invalshoek is Janssen het ook met de kijker eens. Al vele jaren stelt hij foto-installaties samen van rommel. Het zijn zijn eigen woorden.' Van Ierschot vroeg zich af wat wij eigenlijk zien. 'Is dit Retro Pop Art? Die seriële presentatie van eigentijdse gebruiksvoorwerpen, planten en dieren

duidt op Pop Art. Is hij soms een adept van Andy Warhol die de kunstwereld op zijn kop zette door Campbells soepblikjes uit te vergroten en te herhalen en het als kunstwerk te betitelen. Of lijkt Janssens kunst op Warhols eindeloze reproductie van het zelfde portret?' Peter Janssens kunst stelt op eigen wijze de consumptie-maatschappij aan de orde. Hij verheft de herhaling van het alledaagse tot kunst. Maar niet uitsluitend door herhaling maar juist door de verscheidenheid van het gelijke te laten zien. Geen goudvis, geen baksteen, geen slakkenhuis is gelijk. Zijn 'beeldgedichten' zeggen: 'kijk eens om je heen, buiten is er een wereld aan museum.' Hoe komt Sabrina Metselaar ertoe zulke 'enge en griezelige' objecten te maken? Metselaar heeft de dode dieren die ze in

bos, veld of duinen aantrof, nooit eng gevonden. Ze vond het juist mooi en zielig dat het dier nooit groter groeide. Ze wilde het vooral van dichtbij bekijken en bewaren, gefascineerd door de schoonheid van de natuur. Metselaar wil de kijker ervan overtuigen dat hij of zij naar deze schoonheid van dichtbij, onbevangen als een kind moet kijken. Haar boodschap is dat zij zullen zien hoe ooi de natuur is. Dat doet Metselaar op indringende wijze. Haar werk in de expositie *Onderhuids* bestaat voornamelijk uit opgezette dieren van wie zij de huid bewerkt heeft. Haar beelden zijn niet pijnloos maar proberen de tweeslachtigheid van onze emoties te laten zien. Metselaar zegt daarover: 'Ik ben geen Frankenstein. Het gaat mij erom de schoonheid vast te houden. Heel eigenzinnig en uniek. Niet gemakkelijk, lichtjes schurend langs het alledaagse, het gewone, zeg maar oppervlakkige leventje dat wij leiden. Wat u ziet is een schreeuw om aandacht: kijk hoe mooi de wereld is. Laten wij er voorzichtig mee omgaan.' De tentoonstelling duurt tot en met zondag 25 maart.